

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ Σ.
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθμόν 28157/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

29 Ιανουαρίου 2015

*Η απόφαση αυτή θα καταστεί οριστική, σύμφωνα με τις
προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης
Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς την μορφή*

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

Στην υπόθεση Σ. κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζον σε τμήμα συντιθέμενο από τους δικαστές :

Isabelle Berro

Πρόεδρο,

Elisabeth Steiner

Khanlar Hajiyev

Mirjana Lazarova Trajkovska

Julia Laffranque

Paulo Pinto de Albuquerque

Λίνο - Αλέξανδρο Σισιλιανο

Δικαστές

Soren Nielsen

Γραμματέας Τμήματος

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο την 6^η Ιανουαρίου 2015

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ημερομηνία αυτήν.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.- Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της υπ' αριθμόν 28157/09 προσφυγής, την οποία κατέθεσαν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας δύο υπήκοοι του Κράτους, ο κ. Α.Σ. και η κα Ε.Σ., («οι προσφεύγοντες»), οι οποίοι προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου την 3^η Μαΐου 2009, δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2.- Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από τον κ. Σ. ΛΑΛΑ, Δικηγόρο Αθηνών.

Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της κ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟ, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

3.- Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται παραβίαση του δικαιώματος πρόσβασης σε δικαστήριο

4.- Την 4^η Φεβρουαρίου 2013, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I.- ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

5.- Οι προσφεύγοντες γεννήθηκαν το 1945 και κατοικούν στην Αθήνα.

6.- Την 27^η Σεπτεμβρίου 2000 και 12^η Οκτωβρίου 2001, το Πλημμελειοδικείο Λαρίσης καταδίκασε *in absentia* τους προσφεύγοντες για μη καταβολή εντός των καθορισμένων από τον νόμο προθεσμιών ασφαλιστικών εισφορών στο Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης (υπ' αριθμ. 5328/2000 και 6653/2001 αποφάσεις). Τον Ιούλιο 2007, οι προσφεύγοντες συνελήφθησαν και κρατήθηκαν δυνάμει των προαναφερομένων αποφάσεων. Σε ημερομηνία που δεν διευκρινίζεται, οι προσφεύγοντες κατέθεσαν έφεση κατά των αποφάσεων αυτών.

7.- Την 5^η Σεπτεμβρίου 2007, το Εφετείο Λαρίσης απέρριψε τις εφέσεις ως εκπρόθεσμες και διέταξε την εκτέλεση των υπ' αριθμ. 5328/2000 και 6653/2001 αποφάσεων (υπ' αριθμ. 2925-2926/2007 αποφάσεις).

8.- Την 25^η Ιανουαρίου 2008, οι προσφεύγοντες κατέθεσαν αίτηση αναιρέσεως. Ισχυρίζονταν, ειδικότερα, ότι δεν έλαβαν γνώση ούτε των κλήσεων ενώπιον του Πλημμελειοδικείου ούτε των υπ' αριθμ. 5328/2000 και 6653/2001 αποφάσεων, λόγω του ότι κατά την επίδοσή τους, οι αρχές εκ παραδρομής τους θεωρούσαν «αγνώστου κατοικίας».

9.- Την 17^η Οκτωβρίου 2008, ο Άρειος Πάγος συνεδριάζων σε σύνθεση Τμήματος, απέρριψε τις αιτήσεις αναίρεσεως και επικύρωσε τις υπ' αριθμ. 2925-2926/2007 αποφάσεις του Εφετείου Λαρίσης. Ειδικότητα, το Ανώτατο Ποινικό Δικαστήριο σημειώνει ότι δυνάμει των άρθρων 474 παρ. 2 και 462 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εάν η πράξη καταχώρισης της αιτήσεως αναίρεσεως δεν περιλαμβάνει έναν από τους προβλεπόμενους από το άρθρο 51 του ίδιου Κώδικα λόγους αναίρεσης, η αναίρεση είναι απαράδεκτη. Ο Άρειος Πάγος επισημαίνει, επιπλέον, ότι σύμφωνα με τα άρθρα 474, 509 και 510 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η πράξη καταχώρησης της αίτησης αναίρεσεως δεν δύναται να συμπληρωθεί μεταγενεστέρως μέσω χωριστού εγγράφου, ως για παράδειγμα συμπληρωματική αναίρεση, παρατηρήσεις ή δήλωση. Κατ' εξαίρεση, αυτό επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι κατά την κατάθεση της πράξης καταχώρησης της αίτησης αναίρεσεως, αναφέρεται ρητώς ότι τα δύο έγγραφα αποτελούν μία και ενιαία αίτηση αναίρεσης. Στην περίπτωση αυτή, το συμπληρωματικό έγγραφο πρέπει να υπογράφεται από τον αναιρεσιόντα και τον γραμματέα.

10.- Ερευνώντας τα γεγονότα της υπόθεσης, ο Άρειος Πάγος σημειώνει ότι οι πράξεις καταχώρισεως των αιτήσεων αναίρεσης που ασκήθηκαν από τους προσφεύγοντες ήταν συνημμένες με ξεχωριστές αιτήσεις αναίρεσεως που υπεγράφησαν από τον εκπρόσωπό τους χωρίς, εντούτοις, να υπογραφούν και από τον γραμματέα του Πλημμελειοδικείου Λαρίσης. Ο Άρειος Πάγος κατέληξε ότι τα δύο έγγραφα δεν δύναται να αποτελέσουν μία και ενιαία αίτηση αναίρεσης και ότι οι αιτήσεις αναίρεσεως που ασκήθηκαν από τους αναιρεσιόντες έπρεπε να κηρυχθούν, συνεπώς, απαράδεκτες

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

(υπ' αριθμ. 2159-2160/2008 αποφάσεις). Οι αποφάσεις αυτές καθαρογράφησαν και επικυρώθηκαν την 7^η Νοεμβρίου 2008.

II.- ΣΧΕΤΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

11.- Δυνάμει του άρθρου 474 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση που υποβάλλεται στην γραμματεία του δικαστηρίου, το οποίο εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση. Συντάσσεται η σχετική αναφορά, η οποία πρέπει να υπογραφεί από αυτόν που καταθέτει την προαναφερομένη δήλωση και από αυτόν που την παραλαμβάνει. Σύμφωνα με το άρθρο 509 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, το άρθρο 474 του ίδιου Κώδικα εφαρμόζεται, επίσης, σε περίπτωση αίτησης αναιρέσεως.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ. 1 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

12.- Οι προσφεύγοντες παραπονιούνται ότι το απαράδεκτο των αιτήσεων αναιρέσεως των από τον Άρειο Πάγο ισοδυναμεί με άρνηση πρόσβασης σε δικαστήριο. Επικαλούνται άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, το οποίο έχει ως εξής :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικάως, (... ..) υπό (... ..) δικαστηρίου, (... ..), το οποίον θα αποφασίση (... ..) είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως».

13.- Η Κυβέρνηση βεβαιώνει ότι οι προσφεύγοντες δεν στερήθηκαν του δικαιώματός τους πρόσβασης στον Άρειο Πάγο. Για την καλή απονομή της

δικαιοσύνης, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη διατυπώσεων για να επιληφθεί εγκύτως το εθνικό δικαστήριο. Οι διατυπώσεις αυτές, οι οποίες είναι συγκεκριμένες και δύνανται εύκολα να τηρηθούν, δεν αποσκοπούν στο να περιορίσουν αλλά να οργανώσουν την πρόσβαση στο ανώτατο δικαστήριο. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι στην περίπτωση αυτή ο εκπρόσωπος των προσφευγόντων εδύνατο να επιδείξει επιμέλεια. Στην πραγματικότητα, εδύνατο να επιστήσει την προσοχή του γραμματέα του αρμοδίου δικαστηρίου στην παράλειψη του να υπογράψει ξεχωριστές αιτήσεις αναιρέσεως, ώστε να επισυναφθούν εγκύτως στις αρχικές αιτήσεις αναιρέσεως.

14.- Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η απόρριψη των αιτήσεων αναιρέσεως τους ως απαράδεκτων οφείλεται πλήρως στην επίδικη παράλειψη του γραμματέα του Πλημμελειοδικείου Λαρίσης.

15.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το «δικαίωμα πρόσβασης στο Δικαστήριο», του οποίου το δικαίωμα πρόσβασης αποτελεί θέση, η οποία δεν είναι απόλυτη και υπόκειται σε περιορισμούς εμμέσως αποδεκτούς, ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις προϋποθέσεις παραδεκτού των ενδίκων μέσων, επειδή λόγω της φύσεώς τους ρυθμίζονται από το Κράτος, το οποίο έχει σχετικό περιθώριο εκτίμησης (*Gruais et Bousquet κατά Γαλλίας*, υπ' αριθμ. 67881/01, παρ. 26, 10 Ιανουαρίου 2006). Εντούτοις, οι προϋποθέσεις που τίθενται δεν πρέπει να περιορίζουν στο άτομο την ανοικτή πρόσβαση στην απονομή δικαιοσύνης, κατά τρόπο που συνολικά ή εν μέρει να θίγεται το δίκαιο στην ίδια του την ουσία. Επιπλέον, δεν συνδέονται με το άρθρο 6 παρ. 1 παρά μόνο εάν επιδιώκουν κοινό σκοπό και εάν υφίσταται λογική σχέση αναλογικότητας μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

(*Viard κατά Γαλλίας*, υπ' αριθμ. 71658/10, παρ. 29, 9 Ιανουαρίου 2014).

16.- Επιπλέον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 6 της Σύμβασης δεν υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα Κράτη να δημιουργήσουν Εφετείο ή Άρειο Πάγο. Εντούτοις, Κράτος στο οποίο υφίστανται παρόμοιοι θεσμοί έχει την υποχρέωση να φροντίζει ώστε οι πολίτες που επιζητούν έννομη προστασία να επωφελούνται των θεμελιωδών εγγυήσεων του άρθρου 6 (βλ. μεταξύ άλλων *Delcourt κατά Βελγίου*, 17 Ιανουαρίου 1970, παρ. 25 σειρά Α, αρ. 11, *Erfar-Avef κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 31150/09, παρ. 39, 27 Μαρτίου 2014). Ο τρόπος εφαρμογής του άρθρου 6 παρ.1 εξαρτάται από τις ιδιαιτερότητες της επίδικης διαδικασίας. Για τον σχηματισμό ορθής κρίσης, πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν το σύνολο της δίκης που διεξήχθη από τα εθνικά δικαστήρια και οι αρμοδιότητες του Αρείου Πάγου, ως και οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως, οι οποίες δύναται να είναι αυστηρότερες εκείνων της εφέσεως (βλ. μεταξύ άλλων, *Λιακοπούλου κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 29627/04, παρ. 18, 24 Μαΐου 2006).

17.- Στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγοντες είχαν τυπικώς πρόσβαση στον Άρειο Πάγο, αλλά μόνο για να δηλώσουν τις προσφυγές τους ως απαράδεκτες λόγω του ότι το ξεχωριστό έγγραφο αιτήσεως αναιρέσεως δεν υπογράφηκε από τον γραμματέα, ο οποίος το παρέλαβε. Όθεν, μόνο το γεγονός της ανάθεσης σε Δικαστήριο δεν ικανοποιεί απαραίτητως τις επιταγές του άρθρου 6 παρ. 1 : πρέπει ακόμη να διαπιστωθεί ότι ο βαθμός πρόσβασης που παρέχεται από την εθνική νομοθεσία επαρκεί για να εξασφαλίσει στον ενδιαφερόμενο το «δικαίωμα να

απευθύνεται σε δικαστήριο» σε σχέση με την αρχή υπεροχής του δικαίου σε δημοκρατική κοινωνία (*Βαμβακάς κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 36970/06, παρ. 30, 16 Οκτωβρίου 2008).

18.- Το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας προβλέπει ρητώς ότι το πρόσωπο που παραλαμβάνει την αίτηση αναιρέσεως πρέπει, μαζί με αυτόν που την υποβάλλει, να υπογράφουν επί της αναφοράς που συντάσσεται από τον γραμματέα του αρμοδίου Δικαστηρίου. Συνεπώς, η τήρηση των όρων εφαρμογής υπογραμμίζει πλήρως την ευθύνη του εξουσιοδοτημένου ατόμου να παραλαμβάνει την αίτηση αναιρέσεως, εν προκειμένω του γραμματέα του Πλημμελειοδικείου Λαρίσης. Δεδομένου ότι προηγήθηκε, η δήλωση περί απαραδέκτου, η οποία απαγγέλθηκε στην περίπτωση αυτή από τον Άρειο Πάγο τιμώρησε τους προσφεύγοντες για υλικό σφάλμα που διαπράχθηκε από τον Γραμματέα του Πλημμελειοδικείου Λαρίσης κατά την κατάθεση της αίτησης ενδίκου μέσου τους και για την οποία οι προσφεύγοντες δεν μπορούσαν να θεωρηθούν υπεύθυνοι. Τούτο καθίσταται ιδιαίτερα αληθές, καθόσον δεν προκύπτει από την δικογραφία ότι ο εκπρόσωπός τους αντιλήφθηκε το διαδικαστικό αυτό σφάλμα κατά την κατάθεση της αίτησης αναίρεσης ώστε να ενημερώσει πιθανώς τον γραμματέα. Επομένως, έλλειψη επιμέλειας δεν δύναται, εν προκειμένω, να καταλογισθεί στους προσφεύγοντες ή στον εκπρόσωπό τους.

19.- Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το Δικαστήριο δεν δύναται να δεχθεί ότι τήρηση των τύπων τόσο αυστηρή συνδυάζεται με την διαδικασία που ακολουθείται ενώπιον του Αρείου Πάγου (βλ. *mutatis mutandis*, *Σωτήρης και Νίκος Κούτρας ATTEE κατά της Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 39442/98, παρ. 22 ΕΔΔΑ 2000-XII και *Μπουλουγουρας κατά της Ελλάδος*, αρ.

66294/01, παρ.27, 27 Μαΐου 2004). Το Δικαστήριο εκτιμά, συνεπώς, ότι οι προσφεύγοντες υπέστησαν δυσανάλογο εμπόδιο στο δικαίωμά τους πρόσβασης σε Δικαστήριο και, όθεν εθίγη η ίδια η ουσία του δικαιώματος τους πρόσβασης σε αυτό .

III.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.

20- Δυνάμει του άρθρου 41 της Συμβάσεως

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

A.- ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

21.- Οι προσφεύγοντες ζητούν έκαστος το ποσόν των € 30.000 ως ηθική αποζημίωση για την ζημία, την οποία υπέστησαν.

22.- Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι το αιτούμενο ποσό είναι υπερβολικό και αυθαίρετο και ότι η διαπίστωση της παραβίασης θα αποτελούσε επαρκή δίκαιη ικανοποίηση. Σε κάθε περίπτωση, δηλώνει ότι το ποσό που θα χορηγήσει δεν δύναται να υπερβεί τα € 2.500

23.- Το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες υπέστησαν ηθική ζημία, λόγω της παραβίασης του δικαιώματός αυτών πρόσβασης σε δικαστήριο, το οποίο εγγυάται το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης. Η ηθική ζημία δεν αντισταθμίζεται επαρκώς με την διαπίστωση της παραβιάσεως. Αποφασίζοντας δίκαια, το Δικαστήριο θεωρεί ότι πρέπει να χορηγηθεί από

κοινού στους προσφεύγοντες το ποσό των € 3.500 για ηθική ζημία, πλέον οποιουδήποτε ενδεχομένως οφειλομένου ποσού ως φόρου.

Β.- ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

24.- Οι προσφεύγοντες δεν ζητούν ποσό ως έξοδα και δικαστικές δαπάνες. Συνεπώς δεν υφίσταται λόγος να τους επιδικασθεί σχετικό ποσό .

Γ.- ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

25.- Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να βασίσει τα επιτόκια των τόκων υπερημερίας στο οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1. *Κηρύττει* την προσφυγή παραδεκτή
2. *Αποφαίνεται* ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο
3. *Αποφαίνεται ότι :*
  - το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει από κοινού στους προσφεύγοντες σε διάστημα τριών μηνών από την στιγμή που η απόφαση καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 της Σύμβασης, το ποσό των € 3.500 (τριών χιλιάδων

πεντακοσίων για ηθική βλάβη, πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού.

- από την λήξη της εν λόγω προθεσμίας και έως την καταβολή, το ποσό αυτό θα αυξηθεί με απλό επιτόκιο ίσο με το οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που εφαρμόζεται κατά την περίοδο αυτή, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

4. *Απορρίπτει* την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για το επιπλέον.

Συνετάγη στα γαλλικά, μετά κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 29^η Ιανουαρίου 2015 σε εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

Soren PREBENSEN

Αναπληρωτής Γραμματέας

Isabelle Berro

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου γαλλικού εγγράφου
Αθήνα, 27/02/2015 Μεταφράστρια Ε. Παπαμαύρου